

**YARGITAY
10. HUKUK
DAİRESİ**

**Esas No. 2007/22876
Karar No. 2009/8710
Tarihi: 12.05.2009**

**İlgili Kanun / Madde
1479.S.BAG KUR/EK 13**

-
- ***KURUMCA KARŞILANMASI GEREKİP DE
SİGORTALICA SAĞLANAN CİHAZIN
BEDELİNİN BELİRLENMESİ***
-

OZETİ:

Bedelinin tahsili istenen cihaz değerlerinin tespiti amacıyla Ankara Ticaret Odası'na yazılan yazılara verilen yanıtlarda, bu konuda protokole rastlanmadığı için, ithalatçı firmanın sunduğu belgeler üzerinden değerlendirme yapılarak sonuca varıldığı ve faturalardaki fiyatların rayice uygun olduğu bilgisi yer almış ve mahkemece, benzer durumda Emekli Sandığı tarafından yapılan ödeme emsal alınarak karar verilmiştir. 20.01.2009 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan ve Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğinde değişiklik öngören düzenleme de gözetilerek; bedeli dava konusu edilen cihazların, davalı Kurum yönünden bağlayıcı fiyat tarifesinin bulunup bulunmadığı araştırılarak, böylesi bir fiyatın bulunmadığı sonucuna varıldığı takdirde; davalı Kurum ile protokollü firmaların protokolü dâhilinde olmayan veya Kurumla protokolü olmayan firmalardan temin edilen cihazların Kurum tarafından karşılanabilecek değerinin tespiti konusundaki yöntem gereğince, Sağlık Bakanlığının konuya ilişkin görüşü de alınmak suretiyle rayiç belirlenmesi gereği üzerinde durulmaksızın, eksik

incelemeyle sonuca varılmış
olması, usul ve yasaya aykırı
olup, bozma nedenidir

Davacı, Marmara Üniversitesi Hastanesi Sağlık Kurulu'nun 30.09.2005 ve 02.10.2006 tarihli raporundaki görüş uyarınca alınan "motorlu kalkış-çemberden aktive motorlu sürüş cihazı" bedeli olan 15.889,11 Euro'nun, Bağ-Kur'a başvuru tarihi olan 14.12.2005 tarihinden itibaren en yüksek mevduat faizi ile fiili ödeme tarihindeki YTL karşılığı olarak tahsilini istemiştir.

Mahkemece, davanın kısmen kabulüne, 8530,72 YTL'den 1479 sayılı Kanun'un Ek 13. maddesine göre katkı payı tenzil edilerek kalan 8042,84 YTL cihaz bedelinin Kuruma başvuru tarihi olan 14.12.2005 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile davalıdan alınarak davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

Hükmün, taraflar vekillerince temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Aydın Eser tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

1- Davanın yasal dayanağını oluşturan 1479 sayılı Yasanın Ek 13. maddesi "Sağlık sigortası yardımları, hastalık ve iş kazası hallerini kapsar.

Sağlık yardımları, hastanın;

a) Hekime muayene ettirilmesi, hekimin göstereceği lüzum üzerine teşhis için gereken klinik ve laboratuvar tetkiklerinin yaptırılması ve tedavisinin sağlanması,

b) Teşhis ve tedavi için gerekirse sağlık müessesesine yatırılması,

c) Tedavi süresince gerekli ilaç ve iyileştirme vasıtalarının sağlanması, hallerini kapsar.

Ayakta yapılan tedavilerde poliklinik muayene ücretinin ve verilen ilaç bedellerinin %20'si sigortalı ve hak sahipleri, %10'u aylık alanlar ve hak sahipleri tarafından karşılanır. İş kazası ve meslek hastalığı sonucu verilecek olanlar hariç, protez, araç ve gereç bedellerinin %20'si sigortalı ve hak sahipleri, %10'u ise aylık alanlar ve hak sahipleri (3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun kapsamına girenler hariç) tarafından karşılanır. Ancak, katkı payı tutarı sigortalılarda birinci gelir basamağının birbuçuk katını, aylık alanlarda ise birinci gelir basamağının %65'ini geçemez." düzenlemesini içermektedir.

"...T.C. Anayasası'nın 90. maddesi uyarınca usulüne göre yürürlüğe konulmuş anlaşmalar kanun hükmündedir. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda

milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır. Bu bağlamda onay kanunu ile yürürlüğe giren Sosyal Güvenliğin Asgari Normları Hakkında 102 Nolu ILO Sözleşmesinin 10/3. maddesinde; yapılacak yardımların, korunan kimsenin sağlığını korumaya, çalışma gücünü iadeye ve şahsi ihtiyaçlarını karşılayabilme kabiliyetini artırmaya matuf olduğu açıklanmıştır... Sigortalı veya hak sahibine "dik pozisyonlandırma cihazı" temini yönünden; aranacak temel unsur; iyileşmesine yardımcı olması unsurudur. İyileşmeye yardımcı olma kavramının ise, açık yasal düzenlemeler uyarınca; sağlığı koruma, çalışma gücünü yeniden kazandırma ve kendi ihtiyaçlarını görme kabiliyetini artırma olarak kabulü zorunludur, aksinin kabulü halinde iyileşme kavramına ilk günkü sağlığına kavuşma anlamının verilmesi halinde, ortez ve protez kullanımının hiçbir zaman mümkün olamayacağı hususu da açıktır.

Yargılama sırasında yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 63. maddesinde de yapılan açıklamalar doğrultusunda düzenleme bulunmaktadır. Buna göre; iş kazası ile meslek hastalığı, hastalık ve analık sonucu tıbben gerekli görülen sağlık hizmetlerinin karşılanması, temini amacıyla Kurumca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri içinde (f) bendinde ortez ve proteze yer verilirken, temini için sadece; sağlanacak sağlık hizmetleriyle ilgili teşhis ve tedaviler için gerekli olabilme ifadesi kullanılmıştır.

Kurumun teminle yükümlü olduğu yürürlükteki mevzuat hükümlerine uygun fiyatlı dik pozisyonlandırma cihazına hak kazanılması için gerekli olan "iyileştirme" unsurunun, diğer bir anlatımla sağlığı koruma, çalışma gücünü yeniden kazandırma ve kendi ihtiyaçlarını görme kabiliyetini artırma hususlarının; cihazı kullanacak kişi yönünden, üniversite veya eğitim araştırma hastanelerinin fiziksel tıp ve rehabilitasyon kliniklerinde yatırılarak uygulama ve eğitiminin yapılması sonrasında nöroloji, ortopedi ve fiziksel tıp ve rehabilitasyon uzmanlarının da içinde yer aldığı sağlık kurulu raporu ile gerekliliğinin belirlenmiş olması gereklidir."(Yargıtay HGK, 04.03.2009 t., 2009/10-34 E., 2009/104 K.)

Marmara Üniversitesi Hastanesi Sağlık Kurulu raporları uyarınca sigortalı davacı tarafından kullanılması uygun bulunan cihazların, tıbben ve fennen iyileşmesine veya işgöremezlik derecesinin azalmasına katkıda bulunup - bulunmayacağı konusu üzerinde durularak, hastanın portatif merdiven çıkma ve dik pozisyonlandırma cihazı kullanımını gereksiniminin, anılan Hukuk Genel Kurulu kararında da öngörüldüğü üzere konuda uzman bilirkişi kurulu tarafından yapılacak incelemeyle ortaya konulması zorunluluğu bulunmaktadır.

Bu konuda inceleme yapmak üzere hastanın özür durumu da gözetilerek, ortopedi ve travmatoloji, fiziksel tıp ve rehabilitasyon, nöroloji uzmanlardan oluşturulacak bilirkişi kurulunca hazırlanacak raporda; hastanın anılan cihazları kullanma gereksiniminin bulunup bulunmadığı konusunda saptama yapılırken; davacının kullanımına sunulan dikey pozisyonlandırma cihazının "Motorlu kalkış, motorlu sürüş" özelliklerine sahip olduğu gözetilerek, hastanın özür durumuna göre, motorsuz aracı hareket ettirmesinde fiziki güç yetersizliği veya olanaksızlık ya da hareket ettirmesi halinde

sağlığının tehlikeye gireceği bir durumun bulunup bulunmadığı; hastanın fiziksel durumu, zeka düzeyi, yaşı ve yaşadığı mekan ile psikolojik koşulları da değerlendirilerek motorlu ve diğer özelliklere sahip cihazları kullanması zorunluluğunun bulunup bulunmadığı bilimsel dayanaklarıyla ortaya konulmalıdır. Yapılan inceleme sonucunda, dik pozisyonlandırma cihazı kullanımı gereğinin tespitine karşın, özellikli cihaz kullanımını gerektirir tıbbi zorunluluk ortaya konulmadığı takdirde, özelliği olmayan motorsuz dik pozisyonlandırma cihazı esas alınarak Kurum tarafından karşılanacak bedelin belirlenmesi; yine portatif merdiven çıkma cihazı yönünden de aynı yönde inceleme yapılması gerekir.

2-Bedelinin tahsili istenen cihaz değerlerinin tespiti amacıyla Ankara Ticaret Odası'na yazılan yazılara verilen yanıtlarda, bu konuda protokole rastlanmadığı için, ithalatçı firmanın sunduğu belgeler üzerinden değerlendirme yapılarak sonuca varıldığı ve faturalardaki fiyatların rayice uygun olduğu bilgisi yer almış ve mahkemece, benzer durumda Emekli Sandığı tarafından yapılan ödeme emsal alınarak karar verilmiştir.

20.01.2009 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan ve Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğinde değişiklik öngören düzenleme de gözetilerek; bedeli dava konusu edilen cihazların, davalı Kurum yönünden bağlayıcı fiyat tarifesinin bulunup bulunmadığı araştırılarak, böylesi bir fiyatın bulunmadığı sonucuna varıldığı takdirde; davalı Kurum ile protokollü firmaların protokolü dâhilinde olmayan veya Kurumla protokolü olmayan firmalardan temin edilen cihazların Kurum tarafından karşılanabilecek değerinin tespiti konusundaki yöntem gereğince, Sağlık Bakanlığının konuya ilişkin görüşü de alınmak suretiyle rayiç belirlenmesi gereği üzerinde durulmaksızın, eksik incelemeyle sonuca varılmış olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O hâlde, taraflar vekillerinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, temyiz harcının istek hâlinde davacıya iadesine, 12.05.2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.